



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

### **Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet**

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &  
Festos, ab ipso Auctore confectus

**Stengel, Georg**

**Ingolstadii, 1651**

3. Maximiliani II. Imp. mira animositas.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-45701**

finē retardat. Quod etsi non faceret, tamen immeritō accusaretur. *Qui enim, inquit ille, periculorum quasi inevitabilium difficultatem, in hoc mundo culpat, Deum cum malo duce comparat, quasi militis delectatur discrimine, aut exercitum in precipitio collocat.* Accedit, quōd homines multa pericula vel sibi ipsi creent, vel spontē adeant. Potēstne accusare patrem filius, quem canis catena alligatus momordit ad se vtrō accedentem? Pueriliter, infantes, qui se laeserunt, cultrum volunt verberari, quasi ille, & non illi cultero malē vsi peccauissent. Hic claudicat, quia lapis pedem laesit: si rei veritatem vult inspicere, non lapis pedem, sed ipse lapide pedem laesit. Nec scopulus nauem frangit, sed imperitus nauclerus, qui nauem in scopulum adegit. Alius ex alto lapsus, brachium aut caput rupit: non rupisset, si non ascendisset. Arbor fragilis erat, non se credidisset eius ramo, qui oculis, quos frustra non habet, eius fragilitatem considerasset. Sunt mala pericula, vel mali causa, sed non tanta mala, vt quemquāq; debeant à virtute abstertere; habent enim multa subsidia adiuncta. Vt igitur pueris, quando terrentur larvarum personis, damus eas in manus, & versatas ostendimus inanes, vt discant non timere: ita conuenit, adhibita ratione, res specie terrificas excutere, vt cū viderimus, non esse, quod apparent, contemnamus. Quōd si autem quæsitā & amata pericula nos faciant perire, culpam nobis ipsis, non Deo tribuamus. Sunt enim pluri-  
mi, qui pericula amant.

E multis millibus exemplum pono Maximilianum <sup>p. v. v. l. p.</sup> Secundum, trigessimū nonum Germaniæ Imperatorem, cuius vel audacia facta, in compendium contulit Germanicus Scriptor Sebastianus Francus; qui postquam multa de eo praeclarè gesta memorasset, adiecit, coronidis loco, ad eum corporis sui periculorumque fuisse contemptorem, vt heroum nullus quidquam aggredi, immō cogitare potuerit, quod ille non sit ausus facere. Recenset itaque sequentia, quæ etsi fidem humanam videantur excedere, virtutem tamen illius, vel temeritatem quoque non superauerunt. Fuit enim longè diuersæ sententiæ ab Alcibiade, qui è Sicilia Athenas accitus, vt diceret causam capitis, aiebat, Eum esse fatuum, qui vocatus in ius quærat elabi, cum

Thruier. in Apo. 50.

III.

Sebastian. Franc. in ebron serm. pag. 265. in Maxim.

Plutarch. in Alcibiadis vita & Elian. li. 3. var. hist.

Cc

cum

202 Cap. XXI. Sept. morb. causa, piculis se exponentiū temeritas,  
cū liceat vitare, ne eat. Maximilianus eo ingenio fuit, vt peri-  
cula mallet experiri, quā amoliri.

IV.

Vt igitur in Maximiliano perspicuum esset, plus posse cer-  
uorum exercitum, duce leone, quā exercitum leonum, duce  
ceruo; apud Salinas, in Burgundia, quingentis leuis armaturæ  
militibus, Gallorum sex millia, & quidem cataphractorum ceci-  
dit. Nempe Domini exercituum hæc est potentia, vt paruis ma-  
gnos, & paucis multos possit sternere, si in eius Nomine pugna  
ineatur. Sic humilia exaltantur, & excelsa humiliantur. Vicit  
gigantem Dauid; Madian victus est à Gedeone in trecentis viris.

Iudic. 7.

4. Reg. 19. 35.

2. Reg. 14. 6.

Vnus angelus, vna nocte, percussit in castris Assyriorum centum  
octoginta quinque millia. Quia, vt dixit Ionathas, non est Domino  
difficile saluare, vel in multis, vel in paucis. Quod si & illi crede-  
rent, qui cuius rumori credunt fingenti, magnas, ad exercitum  
hostilem copias accessisse, non toties frustra trepidarent. Animo

Pirkaimer in  
laude Ger-  
maniz, &  
Ducum Sa-  
xoniz.

fortiore fuit Maximilianus, qui, teste Pirkaimero, nouem totis  
annis, contra varias gentes belligerans, numquam castra è cam-  
pis in hiberna duxit; quocumque venit, vidit & vicit, & ad e-  
ipsum etiam Philippum Palatinum, cum liberis, supplicem atq;  
ad genua sibi procumbentem triumphauit. Nimirum & fortitu-  
dinis est, vulnera, & mortem contemnere, pro patria; & fiducia  
magnæ in Deum argumentum, cū aliquid audendum est, peri-  
cula non aestimare, sed dicere: *In Deo meo transgrediar murum.*

Psal. 19. 30.

V.

Et hæc quidem vir fecit: Iuuenis nihil inausum reliquit.  
Apud Brabantos, in venatione, occurrentem sibi, intra duorum  
collium angustias, ceruum, iamque vel insilire in aduersum Im-  
peratorem, vel transilire parantem, stricto gladio confossum in  
terram retrorsum coniecit. In Sueuia, vrsam solus cum catulis  
suis, Arcade certior, interemit. Grauius periculum adiit in-  
damarum venatione non solum tunc, cum niue conglobatâ in-  
fra calceos, pedem firmare non posset, sed etiam aliàs vestigium  
ferro pertinaciter retinente, donec ab altero eriperetur. Notum  
est illud in Tyroli, vbi è sublimi scopulo redeundi spes non erat,  
& vnde nec dama quidem redire potuisset, cū humano sche-  
mate cum Angelus reduxit. Monachij sexennem Leonem intui-  
tus, & Samsonis recordatus, imitatione ritum illi diduxit nuda

Quid. lib. 2.  
Metam.

manu,